

Życiorysy redaktorów

Jan Liszewski (1852–1894)

Współzałożyciel, wydawca i pierwszy redaktor „Gazety Olsztyńskiej”. Redagował pismo od

16 kwietnia 1886 do kwietnia 1891 roku, kiedy to przekazał je szwagrowi – Sewerynowi Pieniężnemu (seniorowi). Liszewski wypełniał gazetę własnymi artykułami oraz wierszami o treści patriotycznej, religijnej i umoralniającej. W maju 1893 roku, w zastępstwie Seweryna Pieniężnego, wydał sześć numerów pisma. Do śmierci był właścicielem wydawnictwa.

Joanna z Liszewskich Pieniężna (1867–1929)

W latach 1894–1929 była właścicielką wydawnictwa. Od 1899 do 1926 roku

prowadziła istniejącą przy nim księgarnię.

Po 1905 roku wydawała „Gazetę Olsztyńską” współpracując z Władysławem Pieniężnym, a podczas I wojny światowej przy nieoficjalnej pomocy Stanisława Nowakowskiego. W 1918 roku pełniła wraz z nim funkcję redaktora odpowiedzialnego. W tym samym roku przekazała pismo i prowadzenie wydawnictwa synowi – Sewerynowi.

Seweryn Pieniężny - senior (1864–1905)

Redaktor „Gazety Olsztyńskiej” w latach 1891–1905. W 1893 roku przeniósł wydawnictwo do nowej siedziby.

Mimo licznych procesów sądowych oraz kar pieniężnych zwiększył nakład i częstotliwość wydawania gazety.

Władysław Pieniężny (1880–1940)

Redaktor „Gazety Olsztyńskiej” w latach 1905–1914. Władze niemieckie

kilkakrotnie wytaczały mu procesy, sądowe skazując na kary więzienia i grzywny.

Stanisław Nowakowski (1889–1942)

W latach 1914–1918 nieoficjalnie redagował „Gazetę Olsztyńską”. Dzięki niemu

gazeta ukazywała się regularnie i żaden jej numer nie został skonfiskowany.

W latach 1918–1919 współpracował z pismem legalnie, prowadził dział polityczny.

Seweryn Pięniężny - junior
(1890–1940)

W 1905 roku rozpoczął pracę w drukarni „Gazety

Olsztyńskiej”. W grudniu 1918 roku przejął prowadzenie wydawnictwa i redakcję gazety, stając się od 1929 roku ich właścicielem. Wielokrotnie, w latach: 1920, 1922/1923, 1928, 1935–1938 był redaktorem odpowiedzialnym, zaś w latach: 1918, 1920, 1923, 1924–1939 – wykonującym obowiązki redakcyjne. Rozbudował i unowocześnił wydawnictwo, przeniósł je do nowej siedziby. Kontynuował gwarowe felietony Ludwika Łydki Kuba spod Wartemborka gada. Władze niemieckie wytoczyły mu trzy procesy sądowe, wielokrotnie karały grzywną, konfiskowały pojedyncze numery lub zawieszaly wydawanie gazety nawet na kilka tygodni.

Ludwik Łydko (1895–1940)

Redaktorem naczelnym „Gazety Olsztyńskiej” był od 22 czerwca do końca grudnia 1920 roku.

1 stycznia 1921 roku, gdy pismo objął Kazimierz Jaroszyk, został jego pomocnikiem. Na łamy gazety wprowadził felieton gwarowy Kuba spod Wartemborka gada. Łydko był ostro zwalczany przez władze niemieckie. 23 lutego 1921 roku stanął przed sądem pod zarzutem prasowej obrazy prezesa rejencji olsztyńskiej. Po odbyciu kary pięciu miesięcy więzienia został wydalony z granic Rzeszy Niemieckiej.

Kazimierz Jaroszyk
(1878–1941)

Po raz pierwszy redagował „Gazetę Olsztyńską” przez kilka tygodni w 1898 roku,

kiedy pracując jako zecer w drukarni zastępował Władysława Pięniężnego. W 1901 roku nadsyłał do gazety korespondencje z Niemiec. Redaktorem naczelnym był od 1 stycznia 1921 do 1928 roku. Od 1926 roku redagował pismo w duchu niechętnym Józefowi Piłsudskiemu i sprzeciwiał się centralistycznym tendencjom w Związku Polaków w Niemczech. Stało się to przyczyną usunięcia ze stanowiska redaktora i zmuszenia do opuszczenia Olsztyna.

Maria Zientara-Malewska
(1894–1984)

Pracowała w redakcji „Gazety Olsztyńskiej” od września 1921 do września 1923 roku. W 1923 roku była krótko redaktorem

odpowiedzialnym,
a w latach 1922–1923 także
redaktorem dodatku
„Gość Niedzielny”.

W 1921 roku zadebiutowała
na łamach „Gazety” jako
poetka i odtąd drukowała
w niej swoje wiersze oraz
opowiadania.

Wacław Jankowski
(1899–1975)

Funkcję
redaktora
„Gazety
Olsztyńskiej
” objął
1 kwietnia
1928 roku.
Oficjalnie
sprawował
ją do
początku 1936, nieoficjalnie
zaś do listopada 1938 roku.

W grudniu 1930 roku,
za publikowanie artykułów
antyniemieckich, został
skazany na pięć miesięcy
więzienia. Pięć lat później
Sąd Prasowy w Królewcu
zawiesił go czasowo w
czynnościach
dziennikarskich.
7 lutego 1936 roku został
pozbawiony dożywotnio
praw dziennikarskich
i redakcyjnych na terenie
Rzeszy Niemieckiej.